

3. Георги С. Йошев, възпитаник на Белградската гимназия (1845-1849 г.) и на Лицея (1849-1852 г.);
4. Константин (Кънчо) Кесаров, учил в Белградската гимназия от 1848 г.;
5. Иван Христов Касабов, следвал в Белградската и Карловачката гимназия (1852-1858 г.) и право в Лицея (1859-1862 г.);
6. Павел Тодоров, възпитаник на Белградската гимназия (1852-1858 г.);
7. Тома Шишманов, учил в Белградската гимназия (1853-1859 г.);
8. Петър Василев Оджаков, следвал в Белградската и Карловачката гимназия от 1855 г.;
9. Иван С. Владикин, учил в Белградската гимназия 1856 г. и
10. Никола Първанов, завършил Белградската гимназия (1857-1863 г.) и Великата школа (1863-1866 г.).

Младежите започват да пишат още на ученическата скамейка и продължават книжовните си изяви до края на живота си. Количествено, книжовната им продукция включва 24 книги, от които две с театрални пиеси и една беседа и 75 публикации в периодичния печат (статии, дописки, стихотворни творби), една от които в сръбския печат. Някои от възпитаниците на Сръбското княжество събират и публикуват народни песни.

В съдържателно отношение, отпечатаните съчинения са научни, религиозни (философско-религиозни и нравствено-религиозни), нравоучителни, исторически, художествени и учебници (т. нар. училищни книги) за българските училища.

Научните съчинения са езиковедски, правни и исторически. Към езиковедските се отнасят "Цветообрание на старославенската книжнина в България", написана на чешки от Павел Шафарик през 1847 г., преведена на сръбски от Янко Шафарик, а от сръбски на български преведена и издадена от дякон Хрисант Йоанович. Посветена на историята на славянския език, тя е придружена с предговор от Хрисант Йоанович, озаглавен "Славянски първоучители" (с. 1-64). Тук се отнасят и две от книгите на Никола Първанов: "Бележки върху граматиката за новобългарския език от Ив. Н. Момчилова" и "Извод из българската граматика (Законете на българският ъезик) (Русчюк 1870).

Правно-методически характер има преводната книга на Петър Василев Оджаков "Упътвание за описвание правовите обичаи, които живеят у народа. Съставил В. В. Богишич. Преведено и пояснено от П. В. Оджакова, действителны студент правоведения. Издаде Загребската академия и Н. С. Ковачов. (Прага, 1847 г.)

Научен характер има и преведената от Хрисант Йоанович книга на Матия Бан "О иугословенству".

Религиозните съчинения включват три книги на Аверкий Петрович. В първата "Разговори за сърдечно и душевно образование. Сочинени на сръбски от Гавриила Поповича архимандрита, а преведени на български от Аверкия Петровича, Д.", издадена в Белград през 1847., под формата на въпроси и отговори между син и отец, в книгата се дават нравствено-религиозни знания: що е съвест, срам, как да се разпознае справедливото от несправедливото и доброто от злото, що е грях, как